

« zurück blättern vor »

SZRAM subst. m. (f.), ab 1841; auch *szrama*; ‘Felsspalt, Einschnitt im Kohlen- oder Salzgestein o.dgl.’ – ‘wyżłobienie, wrąb w ścianie węgla, soli itp.’: [einzQu.] 1860 Czyt 391, Nowo *Dla otrzymania czworograniastego kawała soli zwanego kłopcem, wycinają drugą równoległą szramę, na sześć stóp od pierwszej.* ◦ 1860 Czyt 391, Nowo *w ścianie solnej wycinają się rowki, na stopę przeszło głębokie, robotę tę zowią szramowaniem czyli wycinaniem szramu.* ◦ 1860 Czyt 391, Nowo *Po zupełnem wyszramowaniu z dwóch stron, daje żeleźnik szram górny, to jest nacięcia wierzchnie, a potem podcina spodem ową bryłę czworograniastą, czyli kłopeć.* ◦ **Var:** *szram* subst. m., [einzQu.] 1860 Czyt 391, Nowo; *szrama* subst. f., [einzQu.] 1860 Czyt 391, Nowo. ◦ **Etym:** nhd. *Schram* subst. m., ‘Felsspalt; als Bergwerksausdruck: ein schmaler Einschnitt im Gestein, eine weitreichende Vertiefung’, GR1. ◦ **Der:** *szramać* v. imp., ‘im Bergwerk etw. einschlagen’, 1841 Łab., Sw, zuerst geb. Sw; *szramować* v. imp., ‘im Bergwerk etw. einschlagen’, 1841 Łab., Sw, zuerst geb. Sw.

« zurück blättern vor »